

[Ministeren for offentlige arbejder.]

føres ud i livet; og jo før takstforhøjelserne føres ud i livet, jo før har vi chancer for at få pengene ind. Jeg anbefaler dette lovforslag til en hurtig og velvillig behandling.

Det næste lovforslag, jeg har den ære at forelægge det høje ting, er forslag til lov om ændringer i statsbaneloven af 27. juni 1946. Ligesom det var tilfældet for postlovens vedkommende, er årsagen til dette lovforslags fremsættelse også det politiske forlig, der blev indgået ved skattelovens behandling i foråret, hvorved det bestemtes, at man på statsbanernes regnskab ved takstforhøjelser skulle fremskaffe en merindtægt på 30 mill. kr. Ser man på tallene på det sidst afsluttede regnskab, vil man se, at bruttoindtægten er ca. 300 mill. kr., og et simpelt regnestykke viser, at man altså kunne nå til en merindtægt af 30 mill. kr. ved at forhøje samtlige takster med 10 pct. Man har imidlertid ikke ment, at denne fremgangsmåde var anvendelig, og der er forskellige grunde hertil. For det første ønskede man, at dette politiske forlig også i realiteten kom til at betyde, at de 30 mill. kr. blev fremskaffet, så at man ikke blot i loven, på et stykke papir, stillede nogle beløb op, som man på forhånd måtte regne med ikke ville komme ind i virkeligheden. Hvis vi f. eks. forhøjede samtlige godstakster med de 10 pct. over en bank, måtte vi regne med en sådan godsafgang, en sådan nedgang i mængden af de befordringer, statsbanerne fremtidig kom til at udføre, at der måske ingen reel forhøjelse ville blive af de beløb, vi fik ind i kassen.

Dertil kom et andet moment. Som det sikkert er de ærede medlemmer af det høje ting bekendt, har man fra det erhverv, der kaldes småskibsfarten, fremhævet overfor folketingsudvalget og overfor mig de vanskeligheder, erhvervet var kommet i, og man har, med rette eller urette, haft den opfattelse, at den væsentligste årsag til småskibernes vanskeligheder skulle være den, at statsbanerne havde for lave takster for de godsmængder, som man mente hørte til småskibsfarten. Samtidig gjorde man gældende, at den adgang, der er i den nugældende lov for statsbanerne til at nedsætte taksterne ved rabatter på indtil 50 pct., skadede småskibsfarten i høj grad. Ved at tage disse ting i betragtning, som jeg ikke helt har kunnet afvise berettigelsen af, har vi prøvet at lægge en meget stor forhøjelse på de meget lavt tariferede varer, som netop skulle kunne komme skibsfarten til gode, ligesom der ved et ændringsforslag i folketinget nu er blevet sat en grænse

med hensyn til rabatterne på 25 pct., så at denne rabat nu er halveret. Vi skønner, at den forhøjelse af godstarifferne, der her er tale om, skulle kunne indbringe ca. 10 mill. kr. Det kan kun blive et skønsmæssigt tal, da vi ikke på forhånd kan vide nøjagtigt, hvilken afgang i godsmængden der vil ske som følge af forhøjelsen.

Det kan forsåvidt også siges med hensyn til forhøjelsen af persontaksterne, at der her er et felt, man skal bevæge sig meget forsigtigt på, fordi en forhøjelse kan komme til at ramme uretfærdigt, kan komme til at ramme arbejdsindtægter på en sådan måde, at de mennesker, der er henvist til at skulle rejse med banerne, får deres realfortjeneste nedsat. Den forhøjelse, som vi har tænkt med hensyn til persontrafikken, går derfor ud på, at vi vil gøre den rabat, som nu gives på dobbeltbilletter, mindre. Denne rabat beregnes i øjeblikket for dobbeltbilletter indenfor en afstand af 30 km således, at dobbeltbilletter koster 1,4 gange enkeltbillettens pris, og for afstande udover de 30 km er prisen 1½ gang enkeltbillettens pris. Disse rabatter vil vi nu sætte ned, så at dobbeltbilletterne kommer til at koste henholdsvis 1,7 og 1,8 gange enkeltbillettens pris. Der bliver altså alligevel en lille rabat, en lille fordel ved at købe dobbeltbillet fremfor to enkeltbilletter. Her ved har vi ment at kunne fremskaffe den væsentligste del af den merindtægt, vi skal have, idet vi regner med, at denne forhøjelse skal kunne give ca. 17—18 mill. kr. Desuden har vi tænkt os en forhøjelse på enkelte rejsegodseffekter, og her har vi specielt vor opmærksomhed henvendt på cykler og biler, særlig på biler, der befordres med færgerne o. s. v. Alle disse beløb tilsammen skulle kunne give de 30 mill. kr.

Vi har fritaget alle kort mellem to stationer for forhøjelse, så at de, der benytter jernbanen til og fra deres daglige arbejdssted, ikke bliver ramt af nogen udgiftsforøgelse. Derimod har vi forhøjet prisen for kort mellem alle stationer i Danmark med 10 pct., ikke fordi der er mange penge i denne forhøjelse, men den er en nødvendighed for at tilvejebringe en passende koordinering mellem de nye priser for dobbeltbilletterne og priserne for disse kortrejser.

Der er nogle enkelte andre småændringer, som imidlertid kun tilsigter at føre allerede gældende praksis i jour.

Jeg skal anbefale begge lovforslagene til velvillig og også hurtig behandling. Særlig for det sidste forslags vedkommende vil jeg sætte pris på en hurtig behandling, da for-